

Stationshuset i Gävle är stort och mäktigt, långt mer imponerande än den nedslitna stationsbyggnaden i Bollnäs. I Gävle kämpar Gevalia-rosteriet och Läkerol-fabriken om herraväldet i luktrummet. På ett kontor högt uppe i ett hus med marmortrappor arbetar Göran som kontorspojke och springschas. Chefen och mannen bakom hockeyklubben Star skickar honom att köpa Napoleonbakelser. Den blonda flickan i konditoriet har sett Göran spela. För honom känns det konstigt och oroande: att bli sedd av en tjej, inte för sin egen skull men för lagtröjans. Trots att han har sin älskade Lena hemma i lägenheten som klubben har hyrt åt honom, kan han inte stå emot när den blonda säger: Om du vill så... Det sker efter en match som han inte blivit uttagen till. I en underlig likgiltighet hade han suttit på läktaren och sett hur en annan spelare misskötte sig i hans tröja. Det var inte den första förödmjukelsen Göran fått utstå under sina försök att göra karriär i elithockey. Egentligen är han kanske less på alltihop. Det är kris i klubben, kris på jobbet och kris i förhållandet till Lena. Men vad finns det för utvägar? Flytta hem igen kan han knappast göra. Fara ner till Gävle och tro att man ska bli storhockeyspelare, skulle förståsigpåarna på idrottsfikat skadeglatt flina hemma i Bollnäs, där bandy är den enda lagsport som gäller.